

Isparta, 12 Kasım 2009

Süleyman Demirel Üniversitesi
Edebiyat Kulübü tarafından
düzenlenen

**PROF. DR. S. SAKAOĞLU'NA
70. YAŞ TOPLANTISI HATIRASI**

Halı tabloyu sunan, Atatürk
Üniversitesinden öğrencisi, Güzel
Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Dr.
Kubilay AKTULUM.

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu
70. Yaş

SAİM SAKAOĞLU ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

Mehmet Ali UZ

Saim Sakaoğlu dostumuzla ilgili olarak, yetmişinci yaşı münasebetiyle çıkarmış olduğumuz bu özel sayıdan dolayı büyük mutluluk duyuyoruz.

Her ne kadar bazıları, “yaş yetmiş, iş bitmiş” derlerse de bu söz her zaman ve herkes için geçerli değildir. Nice insan vardır ki, bu yaşlardan sonra bile nice önemli işler imza atar. Mimar Sinan, ustalık eserim diye vasıflandırdığı, bir sanat harikası eseri, Selimiye’yi bundan çok daha ileri yaşlarında yapmadı mı? Bu yaşlar sağlıklı insanlar için hayat tecrübesinin, ilmî seviyenin ve sanatın zirvede olduğu yıllardır.

Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver Hoca’ya göre hayatında sigara, içki

içmeyen, sağlık kurallarına riayet eden bir insan, bastonsuz ve gözlüksüz 100-150 yaşına kadar yaşayabilir. Bir tanıdığı böyle yüz yaşına kadar yaşamış ve yüz yaşlarında ölmüş. Hoca o adam için “Gençliğine doymadan gitti” diye hayıflanır.⁽¹⁾ Kendisi de vefat ettiğinde doksan yaşını aşmıştı.

Ben birçok yönüyle Saim Hoca’yı Süheyl Hoca’ya benzetirim. Saim Hoca da Süheyl Hoca gibi gençliğinden beri çay-kahve içmez. Sağlığına dikkat eder. Geçen yıllarda küçük bir rahatsızlık geçirdi. Yıllardan beri ona

(1) Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver, “İntizamlı Yaşayış Ömrü Artırır”, Yeni İstanbul, 27.12. 1972. Ünver “İstedığımız Kadar Yaşamamız Mümkün mü?”, Yeni İstanbul, 3.6.1973.

14 Mayıs 2006...

Prof. Sakaoğlu'nun evindeki toplantıda...

Dr. Nuri Ahmet Sezer,
Yrd. Doç. Dr. Hasan Özönder,
Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ,
Av. Mehmet Ali Uz,
Müh. Ali Naltekin,
Yrd. Doç. Dr. Caner Arabacı,
Bölge Yazma Eserler
Kütüphanesi Müdürü Bekir
Şahin ve ayakta ev sahibi
Prof. Dr. Saim Sakaoğlu.

11 Eylül 2005...
Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ'ın
Tatköy'deki yazlığının
bahçesinde.
Yrd. Doç. Dr. Hasan Özönder,
Prof. Dr. Saim Sakaoğlu,
Av. Mehmet Ali Uz,
Müh. Ali Naltekin,
Müdür Bekr Şahin (yarım) ve
ev sahibi
Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ.
Galiba fotoğrafı Yrd. Doç. Dr.
Caner Arabacı çekmiş olmalı
ki o yok!
Delikanlı ise ev sahibimiz
mahdumu.

yağlı, tuzlu şeyler yediremezsiniz. Bir salata ikramı ona kebab ikramından daha makbule geçer.

Süheyl Ünver Hoca bir zamanlar Konya'ya gelmiş. Her gittiği yerde "Çay, kahve ne içersiniz hocam?" diye sorulunca, "Yahu sizin Selçuklu'dan, Karamanolu'ndan beri çeşit çeşit, soğuk-sıcak içecekleriniz vardı. Ben İstanbul'un çay ve kahvesinden kaçtım geldim. Sizin o içeceklerinize ne oldu?" diyormuş. Eski bir kahveci bulmuşlar, Hoca'ya sıcak tarçın hazırlamış.

Saim Hoca, programlı ve disiplinli çalışması ile de Süheyl Hoca'ya benzer. Durmadan bir şeyler üretir, kitaplar hazırlar. Türkiye'nin her tarafından gelen konferans tekliflerini bile katıyen ret etmez. Birkaç yıl önce emekli oldu ama, o şimdi eskisinden çok çalışıyor. Üst üste kitaplar hazırlıyor. Ben her zaman bu değerli dostumuzu genç ilim yolcularının örnek almalarını öğütlerim.

Merhum Hacı Veyiszade Hoca'mızın kendine has sık sık kullandığı bazı deyimleri, tekerlemeleri ve atasözleri vardı. Meselâ öksüz, yetim ve fakir öğrencilerini teselli için "Koçun kuyruklu öksüz kuzudan olur" dediği gibi, ilim adamları için de, "Âlim kocadıkça koç olur, cahil

kocadıkça hiç olur" derlerdi. Önemli olan bilgi ve tecrübesinin zirvesinde olan insanlardan yeteri kadar istifade edebilmektir. Maalesef bu konuda çok ihmal ve yanlışlarımız var. Nice değerli insanlarımızı kaybettikçe, onlardan yeterince istifade edemedik, diye hayıflanır dururuz. Ama bu pişmanlığın hiç mi hiç faydası olmaz, bundan ders almayız. Yine aynı ihmalllerimiz devam edip gider.

Saim Hoca'nın pek çok meziyeti var. Onlardan ve en önemlilerinden birisi de onun iyi ve güveniler bir dost olmasıdır. Vefasız insan ve toplumlardan hayır gelmez. Başımız darda kaldığında hemen onu yardıma çağırırız. Bir hatıramla buna bir örnek vermek isterim. Konya Ansiklopedisi'nin birinci cildinin tamamlandığı günler... Neşir hayatına çok az da devam etse, unutulmasın diye, birçok gazete ve dergiyi ansiklopediye almıştık. Ama her nasılsa on yıldan beri çıkardığımız "Akademik Sayfalar"ı yazdırmayı unutmamıştık. Akademik Sayfalar'ı yazmak için on yıldan beri çıkan ekleri teker teker inceleyip ondan sonra yazmak lazım. Yani kolay yazılacak bir madde değil. Bunu yapsa yapsa Saim Hoca yapabilir dedik.. O günler de Hoca'nın işlerinin çok yoğun olduğu bir dönemdi. Maddenin de hemen yazılması gerekiyordu. Saim Hoca'ya telefon ettim. Nazlanmadan, işi yokuşa sürmeden ve sürüncemede bırakmadan istediğimiz maddeyi en güzel bir şekilde yazıp gönderdi. Dostlarımızdan gördüğümüz benzer durumları hiç unutamıyorum. Eğer on yıldan beri aksamadan Akademik Sayfalar çıkıyorsa, Saim Hoca gibi vefalı dostlar yüzünden çıkıyor.

Şimdi onun işlerinin arasına bir de torunuyla ilgilenmek girdi. O, bundan büyük zevk alıyor ve bu işi severek yapıyor.

Onun çok takdir ettiğim bir özelliği daha var, o da yakın akrabalarını hiç ihmal etmemesi ve her hafta onları aksatmadan ziyaret etmesidir. Bu

da gerçekten takdire şayan bir özelliğidir. Kış-yaz, soğuk-sıcak demeden bu işi yapar. Günümüzde akraba bağları çok zayıfladı. Şimdi gençler akrabalarını değil, en yakınları ve sebeb-i vücutları olan anne ve babalarını bile ihmal ediyor. Sıla-ı rahim dinimizin de çok önem verdiği bir konu.

Saim Hoca'nın diğer önemli bir özelliği de, onun su katılmadık tam bir Konyalı olması, Konya gelenek ve göreneklerini yaşatmaya çalışmasıdır. O hiçbir zaman Konya'nın meşhur dimnit, büzgülü aladirez ve gut üzüm-lerini, şeker armudunu ve tavşanbaşı elmasını, karadutunu, pekmez köpüğünü ve çeşit çeşit eriklerini hiç unutmadı. O, tadımlık da olsa, şeker armudu, pekmez köpüğü ve karadut yemediği yılları yaşanmış saymaz.

Bir de ben onun kadar Konya basınına ciddi şekilde takip eden bir kültür ve ilim adamı daha görmedim, dersem mübalağa etmiş olmam. Konya'da olmadığı uzun dönemler de bile, onun gazete bayiinde gazeteleri ayrılır. Gelince hepsini tek tek inceleyer. Bu sebeple Konya basını ile ilgili her şeyi onun arşivinde bulabilirsiniz. Buna rağmen bir Allah'ın kulu yetkilinin çıkıp da, "Hocam bu zengin kitaplık ve arşivinizi ne yapmayı düşünüyorsunuz?" diye sorduğunu görmemek gerçekten üzücü. Bu ilgisizlik

yüzünden Konya'da nice arşiv ve zengin kitaplıklar, yok olup gitti. Maalesef bizim yetkililerimizin çoğu, kültür meselelerini bir külfet ve ağır bir yük olarak görüyor ve onun için de ilgilenmiyor. İlgilenenlerin de kıymeti bilinmiyor. Halkımızın da pek bu işlerle ilgilendiğini söylemek mümkün değil. Yapılan işlerin bir çoğu da maalesef göstermelik cinsinden oluyor. Hâlbuki kültür, bir toplumu ayakta tutan en önemli unsurlardan birisidir.

Onun kibarlığı, efendiliği ve çelebiligi herkesçe malum... Onun için bu konu üzerinde durmuyorum.

Üniversite içinden ve dışından bir gurup arkadaşla yıllardan beri oturuyoruz. Sıra onda olduğu gün, dostlarını en iyi şekilde ağırlar, yedirir, içirir ve zaman zaman da misafirlerine dış kirası vermeyi ihmal etmez. Son oturmamızda da öyle oldu. Onu gerçekten anlatmakla bitiremeyiz. Hatıralar sayfalara sığmaz.

Özetle biz, dostumuzla ilgili olarak geleceğe az da olsa, bilgi ve belge aktarmaya çalıştık. Değerli okuyucularımızı onun dostlarının hatıraları ve bazı belgelerle baş başa bırakırken, Saim Hoca'mıza, sevgili dostumuza sağlık ve afiyet içerisinde daha nice onuncu yıllara diyoruz.

Aczimin Giryesi

Saim Sakaoğlu...

Genliğinden beri hep kalemiyle kâim,
Durup dinlenmeksizin yazıyor her dâim,
Sakin kimdir o, diye sormaya kalkmayın
Elbette Çaybaşı'ndan Sakaoğlu, Sâim.

Ahmet Sergi

Babası Hattat Hafız Mehmet Sakaoğlu-1928

Annesi Zeliha Sakaoğlu - 1939

Saim Sakaoğlu - 1946

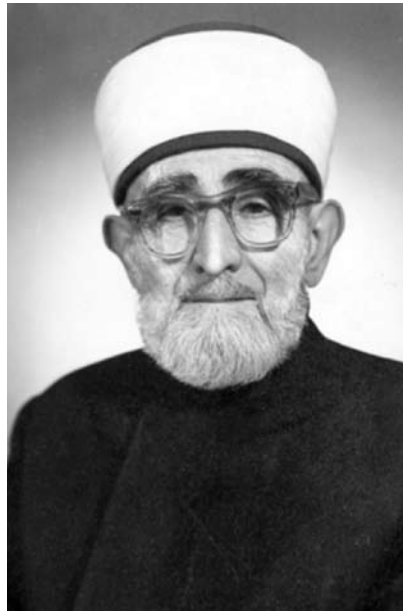
HAYATI

1939 yılında Konya'nın Fahrünisa Mahallesi, Çaybaşı Caddesi üzerindeki 22 numaralı evde doğdu. Mahallesi, 2009 yılında oluşturulan ve caddesiyle aynı adı taşıyan Çaybaşı Mahallesi adını aldı. 28 Şubat asıl doğum günü, 20 Mart ise kayıt günüdür. Hâkimiyeti Milliye İlkokulunu (1946-1951), Konya Lisesinin orta kısmını (1951-1955) ve lise kısmını (1955-1959) bitirdi. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden diploma aldı (1961-1965). Ayrıca Çapa Yüksek Öğretmen Okulunu da bitirdi.

İlk görev yeri Tokat Gazi Osman Paşa Lisesidir (1965-1967). Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde, önce asistan (1967-1971), sonra sırasıyla asistan doktor (1971-1977), doçent doktor (1977-1988) unvanlarını aldı. 1988 yılında Konya Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne profesör olarak atandı. 1994'ten itibaren bölüm başkanlığını yürüten Sakaoğlu 20 Mart 2006 tarihinde yaş haddinden emekli oldu. İki dönem Eğitim Fakültesi Dekanlığında bulundu (1988-1994).

Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü; Halk Kültürü Araştırmaları Kurumu; UNİMA; İLESAM; Konya Fikir, Sanat, Kültür Adamları Birliği Derneği; Konya Lisesi Mezunları Derneği, Türkiye Yazarlar Birliği, vb. kurumların üyesi olan Prof. Sakaoğlu; Asya, Avrupa ve Amerika kıtalarında çeşitli bilimsel toplantılara katıldı, bildiriler sundu. Türk Dil Kurumunun 1983-2001 yılları arasında Bilim Kurulu ve 1995-2001 yılları arasında Yürütme Kurulu üyeliklerinde bulundu. American Folklore Society'ye üyelik

Mahallâta ait nüfus						
Mahalle adı	Adı	Babası adı	Anası adı	Doğum YERİ	Doğum TARİHİ	Kayıt TARİHİ
	oğlan					
13	Hasan	mehtmet	Telkin	Konya	1939	28 Mart 1942
	Kayıt					
	Hayriye					
	fatma	Naci	mabala		03-04-1928	15-04-1932
	Lezzet				03-04-1928	15-04-1932
	Lamiye Gökten	Ensi	Mabala		15-04-1928	28-04-1932
	Lamin Sakaoğlu	eyubmet	Zelika		28-03-1939	27-03-1940
	Emel Hanım	Vural	mabala		6-02-1941	21-03-1944
	İzzetullah	Hasan	faide	K	20-11-1951	24-11-1951
	Hayriye			K	1-08-1954	

Babası Hattat Hafız
Mehmet Sakaoğlu

Saim Sakaoglu eşi Yurdanur Hanım ile - 1968

tarihi ise 1974'tür.

Kitapları, makaleleri ve bildiri-leri aynı kıtalarda; İngilizce, Almanca, Fransızca, Makedonca ve Japonca'ya çevrilmiştir.

Basılı 44 kitabı bulunan Sakaoglu'nun dört kitabı da basım aşamasındadır.

Hakkında üç kitap ve üç dergi (Tarla, Millî Folklor, Erciyes) özel sayı yayımlanan Prof. Sakaoglu'nun basılı çalışmaları 1500'ün üzerindedir.

BAZI ÖZELLİKLERİ

Onun eserlerinden seçilen bazı örnek metinler, ilköğretim Türkçe kitaplarına ve lise edebiyat ders ki-

taplarına alınmıştır.

Görev aldığı her iki üniversitede 30 kadar öğrencisinin yüksek lisans ve doktora danışmanlıklarını yürütmüştür.

Emekli öğretim görevlisi Yurdanur Sakaoglu ile evli olan Sakaoglu'nun, Dr. Selcen Sakaoglu-Manavgat (1969) ve Arş. Gör. Seren Sakaoglu-Üstün (1976) adlarında iki kızı vardır. Tek torunu Güven Üstün 10 Nisan 2006 doğumludur.

Hâlen Konya'da yaşamakta olan Prof. Dr. Sakaoglu, yeni çalışmalarla birlikte yarım kalan eserlerini tamamlamakla ve üniversite hatıralarını yazmakla uğraşmaktadır.

Prof. Sakaoglu, 6 Haziran 1969 Cuma gününden beri çay içmemektedir; o, sadece yılda bir gün (6 Haziran) bir iki bardak çay içerek kalite kontrolü yapmaktadır.

Kahveyi de, aynı yıldan beri yılda bir defa olmak üzere sade olarak içer. İhlamuru ağacından derler, özel yöntemiyle demler.

Sigara kullanmamaktadır.

7 Aralık 2007'deki anjiyo ve 21 Mart 2008'deki safra kesesi ameliyatından sonra, kırmızı et tüketimini de azaltmıştır.

Konyasporludur.

Gençliğinde, Konya İdman Yurdunun atletizm takımında lisanslı sporcu idi (Uzun atlama, 110 engelli).

HAKKINDA YAPILAN TEZLER

Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi (şimdi Ahmet Keleşoğlu E. F.) öğretim üyesi Prof. Dr. Ali Berat Alptekin, danışman hocası Prof. Dr.

Saim Sakaoglu'nun makale, bildiri, eleştiri ve konuşma boyutundaki yazılarını konularına göre öğrencilerine lisans tezi olarak hazırlattır- mıştır: Eğitim Fakültesi ve Fen- Edebiyat Fakültesi öğrencilerinden 11 tanesi bu tezleri hazırlamışlardır: 1999 (bir öğrenci), 2000 (sekiz öğ- renci), 2001 (iki öğrenci). Prof. Alptekin 1988-1989 Bahar Yarıyılı- nda, 2005-2006 Güz Yarıyılına kadar Fen-Edebiyat Fakültesinde halk edebiyatı ve halk bilimi dersle- rini vermiştir.

1999

1. Ali Kaya, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Konya Yazıları, Kon- ya.

2000

2. Gökhan Demir, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun İstanbul Konu- lu Yazıları, Konya, V+215 s.

3. Mustafa Eser, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Türk Destanları ile İlgili Makaleleri, Konya, [III]+116 s.

4. Nesibe Demir, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Atasözleri Üzerine Yazıları, Konya,

5. Gülcan Geyik, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Bilmece Yazıları, Konya, II+308 s.

6. Ayşe Çanak, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Halk Bilimi ile İlgili Yazıları, Konya, I+245 s.

7. Fatih Taktak, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Âşık Edebiyatı Üzeri- ne Yazıları I / Genel Konular, Kon- ya, III+289 s.

8. Fatih Alagöz, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Âşık Edebiyatı Üzeri- ne Yazıları II, Âşıklar Üzerine Yazı- lar, Konya, [III]+ 237 s.

9. Ayten Okur, Prof. Dr. Saim Sakaoglu ile Yapılan Konuşmalar, Konya, IV+131 s.

2001

10. Adeviye Figen Albayrak, , Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Nas- reddin Hoca ve Türk Fıkra Tipleri ile İlgili Yazıları, Konya, IV+242 s.

11. Murat Akarsu, Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nun Halk Edebiyatı Konulu Yazıları, Konya, 215 s.

İlk beş tez, Eğitim Fakültesi, öbürleri Fen-Edebiyat Fakültesi öğ- rencileri tarafından hazırlanmıştır.

HAKKINDA HAZIRLANAN KİTAPLAR

1. Doğumunun 50., Yazı Haya- tının 30. Yılı Münasebetiyle Ho- cam Prof. Dr. Saim Sakaoglu (Ha- yatı, Yayınları ve Yazılarından Seç- meler), (hzl. Yrd. Doç. Dr. Ali Be- rat Alptekin), Konya 1989, VI+162+4 s. fotoğraf.

Bib.: 14-55.

2. Prof. Dr. Saim Sakaoglu'na 55. Yıl Armağanı (hzl. Yrd. Doç. Dr. Ali Berat Alptekin), Kayseri 1994, C+332 s.

Bib.: XXVII- LXXXV.

3. Prof. Dr. Saim Sakaoglu'na Armağan (hzl. Prof. Dr. Ali Berat Alptekin) Konya 2006, 734 s.

Bib.: 41-152.

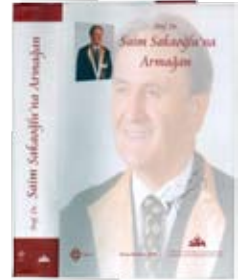
Bilimin Sönmeyen Işığı Saim Sakaoglu, Sabahattin Engin, Kon- ya 2006. İki perdelik tiyatro oyu- nu.

Bib.: 85-90.

Dostlar Beni Hatırladı, Saim Sa- kaaoglu (hzl.), Konya 2009.

Prof. Sakaoglu için âşıkların ve şairlerin yazdıkları veya ithaf ettik- leri şiirlerden oluşan bir güldeste- dir.

Bib.: 134-143.

Öğrencisi Prof. Dr. Ali Berat Alptekin ile Isparta'da.

ONUNLA İLGİLİ OLARAK DÜZENLENEN TÖRENLER

Konya Aydınlar Ocağı Genel Merkezi, 23 Mart 2004 tarihinde Konya'da bir toplantı düzenlemiştir.

Selçuk Üniversitesi Türkçe Topluluğu, hocalarının emeklilik haftasında, 15 Mart 2009'da Prof. Sakaoğlu'na Vefa ve Veda Toplantısı düzenlemiştir.

Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi Edebiyat Topluluğu, 12 Kasım 2009 tarihinde Prof. Sakaoğlu için bir Vefa Toplantısı düzenlemiştir.

Ayrıca Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi, kuruluşunun 15. yılı münasebetiyle "Konya Kültürüne Hizmet Eden" 15 kültür adamının şerefine, 15 Mart 2009'da bir 'Vefa Gecesi' düzenlemiştir.

HAKKINDA BİLGİ VEREN KAYNAKLAR

ANSİKLOPEDİLER VE SÖZLÜKLER

1. Günümüz Türkiyesinde Kim Kimdir? / Who is Who in Turkey, 1. bs. İstanbul 1988, s. 532, 2. bs.,

KONYAMIZIN YETİŞTİRDİĞİ
DEĞERLİ İLİM ADAMI

Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU'nun

Doğumunun 65,

yazı hayatının 45. yılı

münasebetiyle düzenlediğimiz programı,

teşriflerinizi arz ve rica ederiz.

Dr. Mustafa GÜÇLÜ
Konya Aydınlar Ocağı Başkanı

Aralık 1989, 520; 3. bs. , Aralık 1991, 576.

2. Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi 7, İstanbul 1990, s. 431-432.

3. İhsan Işık, Yazarlar Sözlüğü, İstanbul 1990, s. 372; 2. bs., İstanbul 1998, s. 515; 3. bs. İstanbul 2004,

4. Dr. Arslan Tekin, Edebiyatımızda İsimler ve Terimler, İstanbul 1995, s. 516-517; 2. bs. 1999, s. 502.

5. Turan Yüksel (hızl.), Yazarlar ve Şairler Sözlüğü, İstanbul 1998, 253-254.

6. Tanzimat'tan Bugüne Edebiyatçılar Ansiklopedisi Cilt II, İstanbul 2001, s. 713.

7. Mehmet Ali Uz, Konya Kültürüne Hizmet Edenler, Konya 2003, 233-240.

8. Kitabi-Dede Qorqud Ensiklopediyası II Cild, Bakû 2000, 262-263.

9. Oğuz Ünalmiş (hızl.), Yazarlar ve Şairler Sözlüğü, (1. bs.) Ankara 2004, 468-469; (2. bs.) Ankara 2005, 468-469.

10. Hüseyin Koroğlu, Türk Dili ve Edebiyatı 5, Konya 2004, 468.

11. İhsan Işık, Encyclopedia of Turkish Authors, Ankara 2005, 902-904.

12. Arslan Tekin, Edebiyatımızda İsimler, Ankara 2005, 463-464, Elips Kitap.

13. İhsan Işık, Türkiye Yazarlar Ansiklopedisi 3 C. , Ankara 2006, C. 3, 1545-1546.

14. İhsan Işık, Resimli ve Metin Örnekli Türkiye Edebiyatçıları ve Kültür Adamları Ansiklopedisi 10 C., Ankara 2006, C / 7 N-S, 3087-3088; Ankara 2006, C / 8 S-T, 3089.

15. Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi, C. VII, Ankara,

motif international newsletter of
research in folklore & literature

no. 4
October 1982
ISSN: 0278-2286

Department of English
The Ohio State University
164 West 17th Avenue
Columbus, Ohio 43210

TURKISH ANECDOTAL PROVERBS

SAİM SAKAOĞLU
Universite-Erzurum
TURKEY

A certain class of Turkish proverbs takes the form of short anecdotes. These can be called "anecdotal proverbs" or "humorous proverbs"; upon investigation certain structural peculiarities will be observed. In our previous research on this subject we had drawn some interesting conclusions (see Saim Sakaoglu, "Atasözlerimizin Yapisi," *Türk Folkloru Arastirmalari Yilligi-Belleten* 1974 [Ankara, 1975], 113-141). Now we shall examine a different section of the proverbs falling into this category.

2007, 457-460, Atatürk Kültür Merkezi yayınıdır.

16. Atilla Özkırımlı, Türk Edebiyatı Tarihi (Ansiklopedik) C. 2, İstanbul 2007.

HAKKINDA ÇIKAN DERGİ ÖZEL SAYILARI

1. "Prof. Sakaoğlu'na Saygı...", Kültür ve Sanat Dergisi Tarla'nın Özel Sayısı (İstanbul), 33. yıl, 99/5, Mayıs 1999, 48 s.

Not: Doğumunun 60. yılı münasebetiyle hazırlanmıştır.

Bib.: 2-6.

2. Milli Folklor (Ankara) özel sayısı, 76, Güz 2007.

Not: Emekli münasebetiyle hazırlanmıştır.

Bib.: 18-20.

3. Erciyes (Kayseri) dergisi özel sayısı (Mart 2008).

Not: Derginin yazarlarından olduğu için hazırlanmıştır.

Bib.: 8-15.

Prof. Dr.
Mevlüt MÜLAYİM

SAİM HOCAM İLE HATIRAMIZ

Farklı yaş gruplarında olmamız, farklı şehirlerde ve eğitim kurumlarında okumamız ve görev yapmamız sebebiyle Hocam ile geç tanıştım. Ben, Rektörlüğe bağlı Beden Eğitimi Bölümü Başkanı olduğum dönemlerde Sayın Hocam, Eğitim Fakültesi Dekanı olarak görev yapıyordu. Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Eğitim Fakültesi bünyesinde öğrenci almaya başlayınca tabii olarak sınav komisyonunda birlikte görev almaya başladık. Görev yaptığımız sürede zor ve oldukça yorucu günler geçirdik. Koşu, mülakat ve branş sınavlarında birçok değerlendirmeye esas olan notlar ilgili öğretim elemanlarınca verilmekte ve belirlenen kriterlere göre de hocam ve benim de içinde olduğumuz, o zamanki Sayın Rektörümüz Prof. Dr. Halil Cin tarafından kurulan komisyonca değerlendirilmekte idi. Özel yetenek sınavında müracaat fazla... Tercihlerde birçok faktör etkili... Öğretim elemanları yeni olduklarından farklı davranışlar içerisinde...

Bu sınavlar süresince yaşanan hadiseler karşısında Saim Hocamdan yeri geldiğinde ilgi çekici bir fıkra, atasözü veya Tayip Ağa fıkrası dinliyor, rahatlıyor veya gülüyorduk. Her sınavın kendine has özellikleri ve güzelliklerini birlikte yaşadık. Saim Hocamın kendi ha-

tıralarında veya sevenlerince yazılanlarda yer verilmiş olabilir belki, ancak sınav süresince anlatılanlardan beni en çok etkileyen ve deyim yerindeyse 'cuk' diye oturan bir tanesini anlatmak istiyorum.

Yılın birinde sınavlar bitince, idari görevi olan fakat komisyonunda olmayan bir hocamız bize, içinde öğrenci adaylarının adları olan bir liste verdi. O, birkaç kişinin mutlaka kazandırılması talebinde bulundu. Tabii ki Sayın Hocam ve ben böyle bir şeyin mümkün olamayacağını hemen kendisine bildirince herhâlde beklentisi farklı olacak ki hocamız hoşnut olmadığından odayı terk edip çıktı. Saim Hocam, odayı terk eden kişinin bu tavrı karşısında dört beş günlük sınav yorgunluğunun arkasından gelen böyle bir istek canımızı sıktığı için hemen bir Tayip Ağa fıkrası anlatmaya başladı.

Fıkra bu ya, zamanın birinde Konya'daki garnizon komutanlarından birinin atı hastalanır. Görevli baytar tedavisini yapamadığından at iyileşemez. Bunun üzerine, atına çok düşkün olan komutan bir çare bulması için yaverini, atı olan Konya eşrafından birkaç esnafa sorması ve bunlardan yardım alması için, o zaman Hükümet Meydanı civarında olan esnaflara gönderir. Yaver gelir ve durumu esnafa anlatır. O esnaf atı

olmadığını söyleyip bildiği başka bir esnafa gönderir. O da atı olduğu hâlde böyle bir durumla karşılaşmadığını belirterek Tayip Ağa'nın dükkânını tarif edip gönderir.

Tayip Ağa gelen askere kimin gönderdiğini sorar ve gönderen kişinin muzibin biri olması sebebiyle ve kendi mizacı gereği yavere Takkeli Dağ'ın ortasında sarı çiçek diye bir otun bulunduğunu, kaynatılıp ata içirilmesiyle bu rahatsızlığının geçeceğini söyler.

Yanına birkaç askerini alan yaver tarif edilen yere gider. Orada birçok sarı çiçekli ot vardır. Hangisini alacağını, söylenen otun hangisi olduğunu bilemeyen yaver ve askerleri geri dönerler, komutanlarına gün boyunca olanları aktarırlar. Komutan, yaverine akşam olduğu için sabah bir müfreze asker alıp yanlışlık olmaması için orayı tarifi eden esnafla birlikte söylenen yere gidilmesini ve otun getirilmesini emreder.

Aziziye Camii civarında esnaf olan Tayip Ağa kapısının önünde bir cemse dolusu askeri ve yaveri görünce şaşırır. "Yalnızım, dükkânımı bırakamam." dediyse de çaresiz askerlerle birlikte Takkeli Dağ'ın iki tepesi arasındaki yerde onlarla birlikte, sözde atın hastalığına iyi geldiğini söylediği sarı çiçekli otu aramaya başlar. Çok sayıda sarı çiçekli ottan hangisinin iyi geldiğine karar veremeyen Tayip Ağa ve askerler ot ararlarken yukarıdan, Tepeköy'den eşekle Konya'ya gelmekte olan bir yakını askerlerin silahsız ve bir şeyleri aradığını görünce yanlarına gelir. Tayip Ağa'ya selam vererek ne aradıklarını sorar. Bu soru üzerine Tayip Ağa şöyle bir doğrular ve şu anlamlı sözü söyler:

"Aziziye'nin orada b.k. yedik de ağzımızı silecek ot ararız."

Saim Hocamın o gün anlattığı Tayip Ağa fıkrasını her zaman yeri geldiğinde hatırlıyor ve anlatıyorum.

3 Şubat 2000'de Türk Dil Kurumunda verdiği "Doğumunun 88. Yılında Prof. Dr. Şükrü Elçin" konulu yıllık konferansından sonra sevenleriyle... Prof. Dr. Dursun Yıldırım, Prof. Dr. Ahmet Bican Ercilasun, Prof. Dr. Şükrü Elçin, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Dr. Mehmet Önder.

63 YILLIK ARKADAŞIM SAİM HOCA

Yıl 1946... Hâkimiyeti Milliye İlkokuluna kaydoldum. Ancak ben geç kaydolduğum için dersler başlamıştı. Okul sırasına oturmam yılbaşından sonraya rastladı.

Öğretmenimiz Zekiye Hocâ'nım (İzgi) teneffüse çıkmaz, beni çalıştırdı. Böylece ben de diğer arkadaşlara yetiştim.

Bizim zamanımızda sınıfta sakalları çıkmış arkadaşlar vardı. Sınıfın en çalışkanları Mehmet Bildirici, Saim Sakaoğlu, Şerife Şener'di. Sınıfımızdan ünlü isimler çıktı. Ömer Alptekin, Saim Sakaoğlu gibi profesörler, Süleyman Şakalak gibi sanayiciler, Mehmet Bildirici gibi bürokrat ve araştırmacılar, Emin Göz, politikacılara kürsü yapan Niyazi Usta (Yıldırım), tüccar Hasan Yeşilkaya, vb.

Eskiden ikindiye kadar okuduk. Okulumuzun ünlü öğretmenleri: Fethiye Hocâ'nım (Onsun), Saliha Hocâ'nım (Uğurlu), Hamdi Güragaç, ünlü Belediye Başkanı A. Hilmi Nalçacı'nın babası Ali Nalçacı, 'Kümüük' lakaplı Muzaffer Hoca (Erkoçak).

Ali Hoca din dersimize gelirdi; kızları dışarı çıkarır erkeklere ders verir, sonra bizleri çıkarır, kızlara ders verirdi.

Çantalarımız tahtadandı, asker bavulunun küçüğü gibiydi. Evleri uzakta olanlar çantanın yanına ip bağlar, sırtına alır giderdi. O zamanlar çok kar yağardı.

Çok güzel bir futbol takımımız vardı. Necatibey Okuluyla maç yapardık. Hep kavgalı olurdu. Hatta boyumuzdan büyük Ticaret Lisesiyle de maç yaptık.

Size Saman Pazarından bahsedeyim. Şimdiki Karatay Garajı, Pazar oldu mu, dolup taşardı. Bir yanda boncuk oynayanlar, bir yanda çelik çomak oynayanlar, top oynayanlar...

Bir tarafta da kuş pazarı kuru olurdu. Yanında da tavuk pazarı... Kağnılarla getirilen kavunlar da bir başka yerde olurdu. Aşık oynayanları da unutmayalım. Oranın doğu tarafında develer, koyunlar; yan tarafında kamışçılar, kındıracılar ve samancılar...

Güney taraftan öyle maçlar olurdu ki seyirciler kenardan seyredirken veya helvasına iddiasına girerlerdi.

İşte biz, Saim Hoca'yla böyle bir ortamda arkadaşlık yaptık, yıllar sonra yeniden Konya'da bir araya geldik.

PROF. DR. SAİM SAKAOĞLU

Av. Özgen
KÜÇÜKKONER

Konya'mızın medarı iftihar, kırk dört adet ilmî kitabın yazarı, Eğitim Fakültesinin eski dekanı dostumuz Saim Sakaoglu üstadımızın 70. yaş gününe armağan olmak üzere çıkarılan bu özel sayı çok yerinde bir kadirşinaslık örneğidir.

Bahsettiğim kırk dört adet eserin isimlerini yazacak olursak bu sütunlara başkaca yazacak bir şey kalmaz. Bu işi herhalde bir başka arkadaşımız yerine getirecektir. Bu sebeple biz burada bu konuya girmiyoruz. Bu eserlerin hepsi kütüphanelerimizdeki güzide yerlerini almışlardır. Ben birbirinden kıymetli bu eserlerin içinden çok hoşuma giden ve çok büyük emek mahsulü olduğunu bildiğim birisini de siz okuyucularıma tanıtmak istiyorum. Bu eserin adı KARACA OĞLAN'dır... Diğerlerini hesaba katmasak da sırf bu eser, üstadımızın abideleşmesine yeter de artar bile... İşte bunun için burada bu eseri kısaca tanıtmak istiyorum. Ancak eseri tanıtmadan önce, okuyucularımızdan bazılarının “ Karaca Oğlan kimmiş?” diye merak edenleri olabilir. Onun için önce Karaca Oğlan'ın kimliği hakkında kısa bir bilgi vermeyi uygun buldum:

“ Karaca Oğlan bir halk şairidir. Etkileyici bir dil ve duygu yüklü şiirleri ile Türk Halk Şiiri geleneğinde çığır açmıştır. 1606'da doğduğu, 1679 ya da 1689'da öldüğü sanılmaktadır.”

Muhterem hocamız bu kitabı 2004 yılında yayımlamış ve 1030 sahife... 25 bölümden oluşuyor. Her bölüm Karaca Oğlan'ın bir cephesini, bir özelliğini uzun uzun açıklamakta, hayatının her kesitinden örnekler vermektedir. Ayrıca 4. bölümdeki Karaca Oğlan'ın bilim dünyasınca keşfi hakkındaki bilgiler çok değerlidir. Burada bilhassa Köprülüzade Mehmet Fuat Bey'in (Bu zat bir dönem Dış İşleri Bakanlığı da yapmıştır.) Karaca Oğlan hakkında 1914 yılında söyledikleri şayanı dikkattir.

Kitapta ayrıca geniş bir sözlük, dizinler ve çokça ekler mevcuttur. Büyük âşığın hemen hemen tüm şiirleri bir araya getirilmiştir diyebiliriz. Çünkü kitaptaki şiir sayısı 500 tanedir. Bunlardan çok beğendiğim birisini aşağıya alıyorum. Muhterem Hocamız Prof. Dr. Saim Sakaoglu'nu da 70. yaş gününde bir kere daha tebrik ediyor, böyle nice kıymetli eserlere tekrar tekrar imza atmasını bekliyoruz.

YÖRÜ BİRE YALAN DÜNYA

Yürü bire yalan dünya
Sana konan göçer birgün
İnsan bir ekin misali
Seni eken biçer bir gün

Ağalar içmesi hoştur
O da züğürtlere güçtür
Can kafeste duran kuştur
Elbet uçar gider bir gün

Yerimi serin bucağa
Suyumu koyun ocağa
Kafamı alın kucağa
Garip anam ağlar bir gün

Yer üstünde yeşil yaprak
Yer altında kefen yırtmak
Yastığımız kara toprak
O da bizi atar bir gün

Bindirirler cansız ata
İndirirler tuta tuta
Var dünyadan yol ahrete
Yelgin gider salın bir gün

Karac'Oğlan der naşıma
Çok işler geldi başıma
Mezarımın baş taşına
Baykuş konar öter bir gün
(s. 568-569)

Atiye NAZLI

SAİM HOCAMIN DOĞUM GÜNÜNÜ İLK KEZ KUTLADIM

Benim Hocamla tanışmam 2003 yılının Haziran ayına rastlar. O zaman ben yüksek lisansımı bitirmiş ve tezimi de Saim Hocama incelemesi için getirmiştım. Bu görüşmemiz yaklaşık beş dakika sürdü. Çünkü ben çok heyecanlıydım ve tezimi verir vermez hemen izin isteyip çıkmıştım.

Ancak daha sonra doktorayı kazanıp, derslere başlayınca, Hocam, sağ olsun, benim eksik yönlerimi, daha doğrusu bilgilerimi tamamlamam için sürekli kaynaklar tavsiye eder, o kaynakları verir ve okumamı, incelememi sağlardı.

Bir gün Hocamın Bölüm Başkanlığı odasında dergileri karıştırıyor, alanımla ilgili olanları okuyor ve fotokopisini alabilir miyim diye de bir kenara ayırıyordum. Dergilerin birinin içinde Hocamın kaleme aldığı bir yazı vardı. Ben o yazıyı hemen okudum. Ve yazıda Saim Hocamın gerçek doğum gününün, bilinenin aksine (nüfusta yazılı olanı değil) 28 Şubat olduğu yazılıydı. Sonra diğer dergileri okudum. Hocamın dersinin bitmesine az kalmıştı. Dı-

şarı çıktım, Bölümdeki bir araştırma görevlisi arkadaşına, “Bugün ayın kaçı?” diye sordum. O da bana, “28 Şubat!” dedi. Ben de o arkadaşına, “Bugün Hocamızın doğum günü!” deyince çok şaşırıldı ve “Hayır, dedi, 20 Mart!”. Ben de yazıdan bahsettim. “Bugün bir sürpriz yapalım.” deyince, arkadaşımı, sağ olsun, beni arabasıyla yerleşke içindeki Gökkuşuğu’nda bulunan pastaneye götürdü. Ben hemen bir doğum günü pastası, mum ve meyve suyu aldım.

Acele olarak Bölüme geri döndük. Hocamızın dersten çıkmasına birkaç dakika vardı.

Hocamız odaya gelince ben pastayı içeri getirecek ve mumu yakacaktım.

Bu arada arkadaşımı; “Eğer, Hoca bu kimin fikri?” diye sorarsa “Ben karışmam!” dedi.

Tüm sorumluluk benim üzerime kalıyordu. Ben de kabul ettim.

Hocamız dersten çıktı, odasına geldi. Ben birkaç dakika sonra pastayı getirip Hocamıza “İyi ki doğdunuz” deyince Hocamız çok şaşırıldı ve “Bugün benim doğum günüm olduğunu kim biliyor ve bu kimin fikriydi?” deyince birden gerçekten korktum. Çünkü yanlış bir şey yaptığım hissine kapılmıştım. Arkadaş; “Hocam ben değil!” deyince kendimi daha da zor bir durumun içinde buldum.

Sonra Hocam bana dönerek “Böyle ince bir fikir ancak bir bayandan çıkabilir!” deyince o kadar rahatladım ki tahmin edemezsiniz...

O zaman anladım ki, dışarıdan doktora yapan biri olarak, ben, Saim Hocamın yanında bir yer (Buradaki yer; bilgilerinden beni de mahrum etmeyecek, anlamındadır.) bulmuştum.

Nice mutlu yıllara, sevdiklerinizle sağlıklı, mutlu ve güzel günler geçirmeniz dilekleriyle...

